

opusdei.org

Sobota 16. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 16.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: nediviť
sa, keď je prítomná burina;
počítať s Pánovým svetlom;
vedieť sa pozerať s
trpezlivosťou.

27.07.2024

„PANE, nezasial si na svojej roli
dobré semeno? Kde sa teda vzal
kúkol?“ (Mt 13, 27). Tieto otázky z
Evanjelia odrážajú prekvapenie
sluhov z podobenstva, ktorí po

zasiatí dobrého semena zistia, že na poli rastie aj kúkoľ. Sú zmätení a nerozumejú jeho pôvodu. Spočiatku si možno myslia, že je to ich vina, pretože pre neodborné oči môžu obe rastliny vyzeráť podobne. Rýchlo však pochopia, že ich pán by nedovolil nič zlého. Preto sa obracajú na neho, aby zistili, čo sa stalo. Odpoveď majiteľa je jasná a jednoduchá: „To urobil nepriateľ“ (Mt 13, 28).

Neskôr, keď Ježiš vysvetľuje toto podobenstvo alebo iné spojené so siatím, objasní, že pole môže predstavovať svet alebo ľudské srdce. Odtiaľ pramení hlboký zmysel našich otázok, keď nás prekvapí zlo, ktoré nachádzame: Odkiaľ pochádzajú zlé city, ktoré objavujeme vo svojom srdci a okolo nás? Pri tej istej otázke svätý Josemaría komentoval: „Svet nie je zlý, pretože vyšiel z Božích rúk, pretože je jeho stvorením, pretože Jahve videl, že svet je dobrý. My,

ľudia, ho robíme zlým a škaredým svojimi hriechmi a nevernosťami“[1].

Skutočnosť, že zistíme prítomnosť kúkoľá v spoločnosti alebo v nás samých, nás môže viesť k pokore a dôvere v Božiu milosť, namiesto toho, aby nás odrádzala. Vlastné nedostatky, keď s nimi bojujeme, nás vedú k Pánovi. Nie je šokovaný, keď objaví zlo v našom živote, ale povzbudzuje nás, aby sme nechali rásť všetko dobré, čo je v nás, a dokonca aj využili prítomnosť kúkoľá na posilnenie našich túžob slúžiť Mu. „Preto, keď cítime v sebe – alebo v iných – akúkoľvek slabosť, nemali by sme sa čudovať: spomeňme si na tých, ktorí, napriek svojej nepopierateľnej slabosti, vytrvali a šírili Božie slovo medzi všetkými národmi a stali sa svätými. Buďme pripravení bojovať a kráčať: dôležitá je vytrvalosť“[2].

DOBRA OCHOTA SLUHOV, aj keď prichádzajú neskoro, pretože neboli bdelí, ich vedie k prijatiu rozhodného opatrenia: odstrániť kúkoľ. Ale pred tým, ako konajú, sú rozumní a rozhodnú sa najprv opýtať: „Chceš, aby sme šli a vyzbierali ho?“ (Mt 13, 28). Pohľad ich pána má väčší dosah a vidí ťažkosti, ktoré by mohli vzniknúť pri uskutočňovaní tejto operácie: „Nie, lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu“ (Mt 13, 29).

Nestačí chcieť zbaviť sa kúkoľa. Energie, ktoré sa uvoľňujú v človeku pri vnímaní nespravodlivosti a zla, musia byť správne nasmerované. Nepremyslené a nerozumné použitie týchto energií môže viesť k tomu, že sa necháme unášať unáhlenými úsudkami, ktoré nám bránia rozpoznať dobré semeno a môžeme ho vytrhať spolu s kúkoľom. Preto je potrebné pozrieť sa do svojho vnútra na dobro a zlo, ktoré môže rásť.

„Existuje krásna metóda na to: to, čo sa nazýva spytovanie svedomia, čo je pozrieť sa na to, čo sa dnes stalo v mojom živote, čo ma zasiahlo do srdca a aké rozhodnutie som prijal. A to slúži práve na overenie, v Božom svetle, kde je burina a kde dobré semeno“[3].

Po prvej reakcii, možno unáhlenej, bude rozumné obrátiť sa na Pána v našej modlitbe a požiadať Ho, aby nám pomohol pochopiť udalosti v svetle Jeho pohľadu. Hľadáme Jeho radu a radu ľudí, ktorí nám môžu pomôcť. Možno im povieme, čo máme v úmysle urobiť a ako vidíme veci, nechajúc ich, aby nám navrhli iné pohľady, ako to robí Pán v podobenstve: „Nechajte oboje rásť až do žatvy“ (Mt 13, 30).

ÚČEL NECHAŤ RÁSTŤ pšenicu a kúkoľ spolu nie je otázkou vypočítavosti alebo lenivosti. Reaguje skôr na schopnosť vnímať dobro ako niečo, čo sa musí chrániť, kým nedozreje, pretože často nie je jednoduché rozlíšiť ho od zla. „Na poli Pána, teda v Cirkvi, sa niekedy to, čo bolo pšenicom, stáva kúkoľom a to, čo bolo kúkoľom, sa stáva pšenicom; a nikto nevie, čo bude v budúcnosti. Preto pán domu nedovolil svojím rozhorčeným robotníkom vytrhať kúkoľ; chceli ho vytrhať, ale nedovolil im oddeliť kúkoľ“[4].

Zlé semeno v našom každodennom živote môže byť ťažšie rozpoznateľné, keď má vzhľad dobrého. „Diablova metóda je vždy zmiešať pravdu s chybou, obalenú vzhľadom a farbami pravdy, aby mohla ľahko zviest tých, ktorí sa nechajú oklamať“[5].

Nepriateľ sa nás bude snažiť oklamať, aby sme sa sústredili na konanie niečoho *dobrého*, pokiaľ to nebude

semeno, ktoré do nás chce zasiať Boh. A možno až po čase, keď uvidíme dôsledky, si uvedomíme, že to neprinieslo ovocie, ktoré sme očakávali.

Z tohto dôvodu, keď sa snažíme niekomu pomôcť, je dobré pamätať na to, že ľudia sa nemenia zo dňa na deň: všetci potrebujeme pohľad plný pochopenia a lásky, aby sme sa naučili rozlišovať kúkoľ a pšenicu, ktoré rastú súčasne v našom živote. Aj keď sa mýlime, môžeme sa z účinkov zlého semena poučiť, aby sme sa rozhodli s väčšou presvedčivosťou nechať rásť dobré semeno a venovať najšľachetnejšie energie konaniu dobra. „Trpezlivosť nie je len nevyhnutnosť, ale aj výzva: ak je Kristus trpezlivý, kresťan je povolaný byť trpezlivým. A to si vyžaduje ísť proti prúdu voči všeobecne rozšírenej mentalite dneška, v ktorej dominujú náhlenie a *všetko teraz*; kde namiesto toho, aby

sme čakali, kým situácie dozrejú, nútime ľudí, aby sa okamžite zmenili. Nezabúdajme, že náhlenie a netrpezlivosť sú nepriateľmi duchovného života. Prečo? Boh je láska, a kto miluje, neunaví sa, nezúri, nekladie *ultimáta*, ale vie čakať“[6]. Panna Mária, ako dobrá matka, nám môže pomôcť pochopiť, že láska je trpezlivá a rešpektuje tempo ostatných.

[1] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 114.

[2] Svätý Josemaría, *List 2*, bod 48.

[3] František, *Anjel Pána*, 23-VII-2023.

[4] Svätý Agustín, *Reč 73 A* [Caillau II, 5], 1.

[5] Svätý Ján Zlatoústý, *Homílie na svätého Matúša*, 46, 1.

[6] František, *Audiencia*, 27-III-2024.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sobota-16-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sobota-16-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (12.04.2026)